

е насочена към родителите главно от ромски произход, които всички учители посочват като основен „виновник“ за отсъствията на учениците. Те не проявяват интерес към образованието на децата си, сутрин ги мързи да станат и да приготвят детето за училище, „за тях образованието не е ценност“, познат заключителен аргумент за всеки неуспех в работата с децата от ромски произход и с техните родители.

Има и нещо друго, за което нито един от интервюираните в рамките на това изследване учители не спомена: ако училището е привлекателно за ученика, ако на детето му е интересно и се чувства добре в училище – т.е., ако **детето иска да посещава училище** въпреки незаинтересоваността, мързела и жаловитостта на своите родители, дали то би закъснявало, просто не би влизало в час, или би отсъствало седмици наред просто ей така? Особено когато става въпрос за дете на възраст над 10 години (т.е. за ученик в V и по-горен клас) – предполага се то да не се нуждае да бъде събудено, облечено, нахранено и заведено за ръчичка до училището. Ако се замислим над това друго, няма как да не признаем, че ключовият въпрос е: **как да се направи така, че на децата, на всички деца да им е интересно и да се чувстват добре в училище**⁸⁹ (защото част от учителите признават, че нередов-

---

⁸⁹ Въпреки че на пръв поглед би могло да изглежда, че училището като дисциплинарна институция е нещо принципно различно от интересното и привлекателното за децата училище, аз мисля, че това **не са принципно несъвместими разбирания за съвременното училище**. Съвсем отделен въпрос е, че е значително по-лесно да се придържахме единствено към една от двете гледни точки, а най-лесно е изобщо да не се интересуваме от интересите на децата и да гледаме на тях просто като на пореден номер от списъка на учениците в класа. Но да се интересуваме от интересите на децата и да гледаме на тях като на уникални човешки същества съвсем не означава да не изискваме от тях спазването на общи за всички правила, усвояването на базови за съответната образователна степен знания, и т.н. Друг е въпросът за начина на определяне, а и за съдържанието на общите правила, както и за съдържанието на базовите знания т.е. на образователния минимум.